

res, saaledes at man kan faa Regnskab og Bevilling bragt mere i Overensstemmelse med hinanden, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister, der jo har bebudet en Revision af Husdyrloven, ved denne Revision vil tage Hensyn til dette. Hvis det ikke sker, saa indrømmer jeg, at den højtærede Minister maa have den Tillægsbevilling, der er nødvendig, for at Bevilling og Regnskab kan komme i Overensstemmelse med hinanden; man kan ikke have en Bevilling, der lyder paa 230 000 Kr., medens Regnskabet lyder paa 357 000 Kr. det ene Aar efter det andet.

Maa jeg dernæst sige, at den Undersøgelse, der nu foregaar — den er blevet fremdraget af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og min Partifælle, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, var ogsaa inde derpaa — den Undersøgelse, der finder Sted i Øjeblikket, og som skulde gaa til Bunds, som skulde bevirke, at nu skulde alle Forhold drages frem og de skyldige straffes, den er ikke en Pibe Tobak værd. Den højtærede Minister smiler, men hvis han kommer ud i Husmandskredse, da vil hans Smil komme til at stivne om Munden paa ham, fordi han har baaret sig saa umaadelig klodset ad i denne Sag. Hvad er det, der er sket her? Der er sket det, at en af Statens Embedsmænd rejser ud og foretager en Undersøgelse, og saa bryder han den Hemmeligholdelsespligt, som han maa have, og løber til Pressen, stiller sig i Positur og udtaler en hel Mængde Ting, der bevirkede, at Venstrepressen gennem flere Uger førte en skarp Pressekampagne mod en enkelt Stand i vort Folk, og efter at han har gjort det, siger den højtærede Landbrugsminister: Du er den rette Mand til at rejse ud og foretage en Undersøgelse af disse Affærer og undersøge, om det er ligesaadan andre Steder, som det er blevet paastaet, og derfor giver jeg dig en Mand med, og saa rejser I ligesom Sylow og Valdemar Petersen i sin Tid Landet rundt. Ja, Sylow og Valdemar Petersen rejste nu ikke om i Automobil; denne Kommission rejser i Automobil, det er ingen Sparekommission, det kan den højtærede Landbrugsminister være sikker paa, der er ingen Sparsommelighed der; i Automobil kommer de farende Landet rundt og besøger alle de mistænkte; alle de mistænkte er afsøgt nu, efter hvad „Viborg Stifts Folkeblad“ udtaler, med en foreløbig Undersøgelse. Men tror den højtærede Minister, at der, naar denne Undersøgelse er færdig, er et

eneste Menneske i vort Land, der vil tage den alvorligt? Saa maa den højtærede Minister være mere naiv, end han har Lov at være. Efter den Stilling, som Kontorchef H. C. Larsen har indtaget, er han interesseret i, at det, han begik den Gang, netop viser sig at være det rigtige. Naar han har udslynget en Beskyldning mod en enkelt Kredts, Fjends Herred, er han interesseret i, at der kommer saa lidt frem som muligt andre Steder. Jeg er ogsaa blandt de mistænkte, og jeg har haft Lejlighed til at se, hvorledes Undersøgelsen foregaar, og jeg maa sige, det er en meget lemfældig Undersøgelse, den er ikke meget værd, og akkurat det samme er Tilfældet hos andre mistænkte, som jeg har talt med. Det er ikke i en enkelt Egn af Landet; næsten over hele Jylland har jeg talt med de stakkels mistænkte, og ogsaa der er den Undersøgelse, der foregaar, blevet tilrettelagt paa den Maade, at det gælder om at faa saa lidt frem som muligt, for jo mindre man faar frem hos de andre, des værre staaar det til i Fjends Herred. Hvis derfor den højtærede Minister vil have Ryggen fri, maa han ikke nøjes med denne Undersøgelse, men ogsaa sige til den angrebne Part, Husmændene, at de skal sende deres Repræsentanter med; det er ikke nok, at de faar Materialet, naar det er indsamlet, men de maa ogsaa fra første Færd være med til at indsamle Materialet. Ja, jeg maa tilføje, at den højtærede Minister kunde muligvis ogsaa være interesseret i, at der ikke kom alt for meget frem, efter den skarpe Stilling, han indtog i Udtalelsen til „Nationaltidende“.

Maa jeg saa til Slutning fremsætte et Par enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) fremsatte i Lørdagsmødet. Det ærede Medlem stod frem her og holdt en Tale, i hvilken han søgte at bevise, at Socialdemokratiet er et landbofjendtligt Parti og kun interesserer sig for Byerhvervene, og dette Bevis søgte han at finde i Taler, der er blevet holdt af mine Partifæller her paa Rigsdagen, de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. Borgbjerg. Jeg har med Interesse hørt paa disse Taler under denne Debat, og jeg har senere med lige saa stor Interesse læst de Udtalelser, de to ærede Medlemmer har fremsat, og jeg maa sige, jeg kan ikke finde et eneste Ord, der peger i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) paastaar; tværtimod er der i begge Foredrag adskillige Udtalelser, der